

Til lovforslag nr. L 69. Betænkning afgivet af socialudvalget den 9. april 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre

[af Tommy Dinesen (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af disse spørgsmål og ministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har endvidere modtaget skriftlig henvendelse fra Sammenslutningen af Erhvervsbæmmede fra Frihedskampen.

Der er af et flertal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Under 1. behandling var der bred enighed om lovforslagets intentioner, men nogen tvivl om måden at løse problemet på. Det fremgik, at socialministeren havde ændret sin hidtil lidt afvisende holdning og nu mente, at den bedste løsning ville være, at der blev givet dispensation efter lovens § 64, stk. 1, og under udvalgsarbejdet har ministeren i en kommentar til en redegørelse fra Erstatningsrådet fremhævet, at den pågældende dispensationsbestemmelse bør kunne anvendes.

Imidlertid fremgår det af Erstatningsrådets redegørelse, at meddelelse af dispensation efter § 64, stk. 1, alene vil medføre, at tilfældet vil kunne behandles efter erstatningslovens § 1, og kun vil kunne give mulighed for erstatningstilkendegivelse, såfremt betingelserne for dispensation fra kravet om anmeldelsesfristens overholdelse er opfyldt, jf. §§ 7

og 66. Det indebærer ifølge redegørelsen, at der skal foreligge væsentlig invaliditet, og at det ikke kan skønnes at være overvejende sandsynligt, at lidelsen skyldes andre forhold end de forhold, hvorunder den pågældende har levet under besættelsen.

Erstatningsrådet konkluderer herefter, at der formentlig i de fleste tilfælde ikke vil blive tale om ydelse af erstatning, samt at dette formentlig i særlig grad vil være tilfældet med hensyn til tilkendelse af erstatning til enker.

Det er derfor flertallets opfattelse, at en benyttelse af § 64, stk. 1, ikke vil tilgodese de såkaldte Shanghai-søfolk og deres efterladte.

Regeringspartierne ønsker en klassificering af folk, der led under krigen og dens følger, hvorimod fanger og modstandsfolk ikke ønsker denne sortering.

Frihedsfonden ved Paul Thygesen og Jørgen Kieler har imidlertid den opfattelse, at dispensation ikke er nok.

Flertallet ønsker derfor at sikre såvel Shanghai-søfolkene som deres enker imod enhver fortolkningstvivl ved dette lovforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkeparti, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) finder ikke, at der er behov for at gennemføre en ændring som foreslået. Det skal herved især bemærkes, at Erstatningsrådet med socialministerens tilslutning er af den opfattelse, at Shanghai-søfolkene kan bevilges dispensation efter § 64, stk. 1. Mindretal-